

[Sønderby].

samarbejde, både lidt om det, der er sket, og om det, der skal ske.

Som ministeren sagde, er samarbejdet gået godt i den vanlige gænge, og 1986 har fulgt dette mønster. Budgetdiskussionerne har taget megen tid, men den nye procedure vil nok medvirke til, at der skabes muligheder for en mere rationel administration og forhåbentlig dermed også en større effektivitet, en bedre udnyttelse af de ressourcer, der gives til det nordiske samarbejde.

I denne forbindelse vil jeg gerne pege på faren ved Parkinsons lov, altså at embedsmandsvæddet – og det skal ikke være en kritik af vores egne, men generelt af embedsmandsystemet – efterhånden svulmer op. Vi har oplevet på nogle møder i hvert fald, at der er næsten dobbelt så mange embedsmænd som parlamentarikere. Det må vi tage med i den vurdering, vi har af arbejdet, og det er også parlamentarikere, der skal tage ansvaret for det.

Størrelsen af budgettet og antallet af deltagere i en session er ikke afgørende for, hvordan nordisk samarbejde virker; det er snarere den måde, vi arbejder på, der er afgør det. Der er fra nogle sider også rejst den kritik, at væksten i budgettet ikke er stor nok, men der er trods alt sket en stigning på 5½ pct., og det ligger væsentligt over stigningerne i de nationale budgetter, og det gælder også i de lande, der har socialdemokratisk regering. Jeg kunne ikke lide, at hr. Anker Jørgensen siger i sin ordforretale, at det nordiske arbejde er sultet, for jeg synes egentlig, at det nordiske arbejde får temmelig mange ressourcer, og det er så vores opgave at anvende disse ressourcer rigtigt.

Det første år, jeg var i Nordisk Råd, hørte jeg undertiden bemærkningen om, at vi i Danmark ikke helhjertet aktivt gik ind i det nordiske samarbejde, fordi vi var medlem af De Europæiske Fællesskaber. Men jeg synes alligevel, at de år, jeg har været der, viser, at dette ikke er tilfældet. Vi mener fra Venstres side tværtimod, at Danmarks EF-medlemskab er til gavn for det nordiske samarbejde, og jeg har også fået det indtryk, når jeg har været sammen med politikere fra de andre nordiske lande, at de er tilfredse med den måde, vi binder Norden sammen på. Det er altså en opgave, som jeg mener vi har løst.

Handlingsplanen om Norden som hjemmemarked bremses heller ikke af vor delta-

gelse i EF, tværtimod arbejder vi dér på at skabe et stort marked og prøver at binde de to hjemmemarkeder sammen. Udviklingen af EFs indre marked som en følge af vores afstemning om EF-pakken er også en af vejene til, at vi i EF kan fremføre, på hvilke områder de nordiske lande har interesse i udviklingen af EFs indre marked. At Norden og EF bliver ét stort hjemmemarked også for nordiske produkter, er et af de mål, vi arbejder for at nå.

Vi har i Danmark i mange år haft en diskussion om en fast forbindelse over eller under Storebælt. Beslutningen herom er truffet nu, og det er tilfredsstillende ikke kun for os her i Danmark, men for hele det nordiske samarbejde. Vi har brugt mange timer i kommunikationsudskottet på at drøfte dette problem, også fordi vi herhjemme ikke kunne træffe afgørelse om andre faste forbindelser til Sjælland, før afgørelsen om Storebælt var truffet. Nu er der altså forhandlinger i gang om en fast forbindelse over/under Øresund, og Venstre håber på en positiv løsning også af dette, for det giver også bedre samarbejde på det nordiske område.

I Nordisk Råd gennemførte vi sidste år vedtagelsen af en nordisk handlingsplan for økonomisk udvikling og fuld beskæftigelse. Det var en saltvandsindsprøjtning, og vi var egentlig stolte, dengang vi lagde den frem, men jeg er meget enig med hr. Anker Jørgensen i, at det må være en rullende plan, altså at det ikke er noget, der går i stå. Vi må hele tiden følge planen op, og Venstre er tilfreds med, at finansministeren har besluttet at undersøge mulighederne for en evaluering og en opfølgning af planen.

Men selv om vi har et godt samarbejde – og jeg synes, det er det, vi skal fokusere på – kan der en gang imellem opstå problemer imellem de nordiske lande; det kan der jo mellem venner, og det sker da også dér. I sådanne situationer synes jeg, at Nordisk Råd er et udmærket forum til at prøve at finde en løsning på disse problemer, når parlamentarikere og ministre mødes; jeg tænker bl.a. på sidste år her i København, hvor lastbilafgifterne jo var meget omtalt, men hvor man trods alt fandt om ikke den viseste løsning, så i hvert fald en løsning.

Vi må videre undersøge mulighederne for, på hvilke områder vi kan harmonisere afgiftspolitikken bl.a. inden for transportsektoren.